

โมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน
วิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในเขตพื้นที่
จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย
STRUCTURAL EQUATION MODELING OF FACTOR AFFECTING
SMALL THAI FABRIC PRODUCT ENTERPRISES
IN THAI SOUTHERN BORDER PROVINCE

นพรัตน์ รัตนพงศ์ ทองแท่ง ทองลิ้ม โชติ อินทวงศ์ และเชิดชัย ฐะระแพง*

Nopparat Rattanapong, Thongtang Thonglim, Choat Inthawongse
and Chertchai Thurapaeng*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย และ 2) วิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในเขตพื้นที่วิจัย การวิจัยใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้ตอบแบบสังเกต สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ เจ้าของกิจการ ผู้บริหาร กรรมการของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย จำนวน 340 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ และแบบสังเกต การตรวจสอบความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.912 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้าง และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝง ผลการวิจัยพบว่า โมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในเขตพื้นที่วิจัย ที่ประกอบด้วย ตัวแปรแฝง 3 ตัวแปรที่เป็นตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก และความเป็นผู้ประกอบการ และตัวแปรแฝงที่เป็นตัวแปรตามได้แก่

คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี 70150

Faculty of Industrial Technology, Muban Chom Bueng Rajabhat University, Chom Bueng District, Ratchaburi Province 70150

*corresponding author e-mail: trpcherd@yahoo.com

Received: 23 September 2023; Revised: 22 November 2023; Accepted: 4 December 2023

DOI: <https://doi.org/10.14456/lsej.2024.1>

ประสิทธิภาพการดำเนินงาน ซึ่งในการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง ได้ค่าค่าดัชนีดังนี้ Chi-Square = 7.554, Chi-Square/df = 1.511, df = 5, P = .183, CFI = 0.995, RMR = 0.028, GFI = 0.978, RMSEA = 0.034 โดยตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกตัว และตัวชี้วัดหรือตัวแปรสังเกตได้มีความเชื่อมั่นเป็นตัวแทนของชุดตัวแปรแฝงที่เป็นตัวแปรอิสระ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.45-0.69

คำสำคัญ: โมเดลสมการโครงสร้าง ผลกระทบผ้าไทย จังหวัดชายแดนภาคใต้

Abstract

The objectives of this study were 1) to investigate the factors affecting the operating efficiency of small enterprises producing Thai fabric products in the southern border provinces of Thailand and 2) to analyze the structural equation modeling of the factors affecting operating efficiency. Small enterprises work on Thai fabric products in the southern border provinces of Thailand. A combination of quantitative and qualitative research was used for the study. For the quantitative research, 340 business owners, managers or directors of small businesses working on Thai fabric in the southern border provinces of Thailand were interviewed. The instruments used in the study included interviews, questionnaires, and observation questionnaires. Reliability and validity were assessed and scored 0.912. The statistics used for data analysis are mean and standard deviation, structural equation modeling, causal influence analysis, and confirmatory component analysis of latent variables. The statistics used in the data analysis are mean and standard deviation. Structural equation modeling, causal influence analysis and confirmatory component analysis of the latent variables. The results of the study show that the structural equation modeling of factors affecting the operating efficiency of small firms producing Thai fabric products in the southern border provinces. It consists of three latent variables that are independent variables, namely internal factors (INF), external factors (EXF), and entrepreneurship (ENT), and one latent variable that is the dependent variable, namely labor efficiency (EFF). The structural equation modeling (SEM) analysis yielded the following index values: Chi-square = 7.554, Chi-square/df = 1.511, df = 5, P = 0.183, CFI = 0.995, RMR = 0.028, GFI = 0.978, RMSEA = .034, and each observed variable is statistically significant at the 0.05 level, indicating that the indicator or observed variable with a value between 0.45-0.69 reliably represents the group of latent variables.

Keywords: structural equation modeling, thai fabric product, southern border province of Thailand

บทนำ

ในปีงบประมาณ 2564 ธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในประเทศไทยถือเป็นอุตสาหกรรมหลักของประเทศ มีมูลค่า 5,603,443 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วน 34.6% ของ GDP ประเทศไทย โดยอุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนมูลค่าเพิ่มต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ 5 อันดับแรก ได้แก่ อุตสาหกรรมอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม อุตสาหกรรมเครื่องจักรสำนักงาน อุตสาหกรรมยานยนต์ และอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ตามลำดับ ดังนั้นอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของไทยมี โดยปัจจุบันจำนวนผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม มีอยู่ประมาณ 163,827 ราย ทั่วประเทศ โดยมีสัดส่วนของผู้ประกอบการในระดับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมากถึง 163,500 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 99.8 ก่อให้เกิดปริมาณการจ้างงานสูงถึง 666,092 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 66.6 แต่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้เพียงร้อยละ 31.2 หรือคิดเป็นมูลค่าประมาณ 7.8 หมื่นล้านบาท ในขณะที่ผู้ประกอบการขนาดใหญ่ ซึ่งมีเพียง 327 ราย หรือเพียงร้อยละ 0.2 กลับสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้กว่า 1.6 แสนล้านบาท (Leopairot & Thamsathitdet, 2022) ทั้งนี้ในเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยอุตสาหกรรมผ้าไทยส่วนใหญ่เป็นวิสาหกิจขนาดย่อมและวิสาหกิจรายย่อยที่มีราษฎรประกอบอาชีพจำนวนมาก เพราะเป็นปัจจัย 4 ที่ทุกคนต้องใช้ โดยทางภาคใต้มีแหล่งผลิตผ้าไทยพื้นเมืองมาตั้งแต่อดีตด้วยภูมิปัญญาของชาวบ้านที่ได้นำความรู้จากการสืบทอดมาจากบรรพบุรุษและได้มีการพัฒนาให้เข้ากับยุคสมัยปัจจุบัน ซึ่งด้วยความเป็นพหุวัฒนธรรมที่มีคนหลายเชื้อชาติอาศัยอยู่ด้วยกัน ทำให้ผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีความเป็นเอกลักษณ์ มีลักษณะเฉพาะ ลวดลายบนผืนผ้าถือเป็นศิลปะอีกแขนงหนึ่งที่สะท้อนวิถีชีวิตและวัฒนธรรมชายแดนภาคใต้ โดยส่วนใหญ่ผ้าไทยที่ผลิตในจังหวัดชายแดนภาคใต้จะนำมาแปรรูปเป็นชุดไทยพื้นเมือง ได้แก่ ชุดบานาง ชุดปาเต๊ะ ชุดบาบาย่าหยา ฯลฯ และด้วยเนื้อผ้าและลายผ้าที่สวยงาม ทำให้มีการนำผ้าไทยพื้นเมืองจังหวัดชายแดนภาคใต้มาประยุกต์ตัดเป็นชุดแต่งกายต่าง ๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นชุดไทยแบบต่าง ๆ ชุดสากล ชุดราตรี และสามารถเพิ่มมูลค่าโดยการเพ้นท์กากเพชรและปักเลื่อม ปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายให้ส่วนราชการแต่งกายชุดไทย ทำให้ผ้าไทยพื้นเมืองจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยได้มีโอกาสเป็นที่รู้จักแพร่หลายมากขึ้น เห็นได้จากมีบุคคลสำคัญและคนทั่วไปแต่งกายด้วยผ้าปาเต๊ะ ผ้าบาติก และผ้าที่ผลิตในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยอื่น ๆ ในหลายโอกาส เช่น สมเด็จพระราชินีทรงเสด็จทางภาคใต้ตอนล่างใต้พระองค์ ทรงฉลองพระองค์ด้วยผ้าปาเต๊ะ การสวมใส่ผ้าไทยในทุกวันอังคารและวันศุกร์ของส่วนราชการในจังหวัดชายแดนภาคใต้ การแต่งกายผ้าไทยภาคใต้ของบริษัท ห้างร้าน ธนาคาร ซึ่งเป็นการช่วยประชาสัมพันธ์ให้ผ้าไทยเป็นที่แพร่หลายมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีผ้าไทยยังสามารถทำเป็นผลิตภัณฑ์ได้อีกหลายอย่าง เช่น กระเป๋า ผ้าพันคอ ผ้าขาวม้า หมวก หมอนอิง ฯลฯ

จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย พบว่า ผ้าไทยพื้นเมืองภาคใต้ ล้วนแล้วแต่เป็นผ้าเอกลักษณ์ มีการผลิตจำหน่ายในพื้นที่และแปรรูปออกจำหน่าย มีตลาดทั่วประเทศ ซึ่งการดำเนินการผลิตโดยใช้วัตถุดิบที่มีแหล่งผลิตจากโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอในประเทศไทยและนำเข้าจากต่างประเทศ โดยผ้าไทยพื้นเมืองในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เช่น ผ้าเกาะยอ ผ้าปาเต๊ะ และผ้าบาติกของกลุ่มต่าง ๆ ในพื้นที่ จะเป็นผ้าพื้นเมืองที่ผลิตโดยชุมชนในท้องถิ่น เป็นงานฝีมือ มีราคาสูง ประกอบกับผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นเมืองในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ส่วนใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นการผลิตและแปรรูปขายภายในชุมชน ใช้วิธีการผลิตแบบดั้งเดิม พึ่งพาปัจจัยธรรมชาติ ทำให้ปริมาณการผลิตไม่คงที่ รวมทั้งมาตรฐานการผลิตก็ไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้ประกอบการ ราคาต้นทุนค่อนข้างสูง และยังต้องแข่งขันกับตลาดผ้าประเภทอื่น ดังนั้นจึงมีการนำเข้าผ้าลายพื้นเมืองภาคใต้มาจากประเทศอินโดนีเซียและมาเลเซีย เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิต ผลิตภัณฑ์ผ้าไทยหลายประเภท เนื่องจากเป็นผ้าราคาถูกและมีมาตรฐานกว่าผ้าที่ผลิตภายในประเทศไทย ด้วยเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เกิดปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ทำให้วิถีชุมชนของราษฎรไม่เหมือนกับภูมิภาคอื่นของประเทศ (Kerdphon, 2019) และเมื่อปี พ.ศ.2562 เป็นต้นมา เกิดวิกฤติการณ์โรคโควิด 19 ทำให้เกิดวิกฤติเศรษฐกิจทั่วโลกธุรกิจทุกอย่างเกิดปัญหา ธุรกิจจำนวนมากต้องปิดกิจการลดขนาด ล้มละลาย ขาดรายได้ ทำให้วิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยต้องมีการปรับตัว โดยมีการปรับรูปแบบการบริหารจัดการและขนาดของธุรกิจ เช่น ปรับลดพนักงาน ลดเครื่องจักรกล ให้สามารถดำรงสภาพธุรกิจของตนเองเพื่อความอยู่รอด ปัจจุบันสถานการณ์โควิดเริ่มคลี่คลาย ด้วยความไม่แน่นอนถึงสถานการณ์ในอนาคต การลงทุนเพื่อดำเนินกิจการยังคงมีความเสี่ยงสูง มีความไม่ชัดเจน ประกอบกับในสถานการณ์ภาคใต้เรื่องปัญหาความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินและค่านิยมท้องถิ่น วิสาหกิจต่าง ๆ เริ่มหาแนวทางเพื่อความอยู่รอดอย่างยั่งยืน การแสวงหาแนวทางหรือรูปแบบที่ยั่งยืนหลังวิกฤติการณ์โควิดของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้จากการสืบค้นวรรณกรรมไม่พบการศึกษาเชิงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งหากพิจารณาแล้วยังมีโอกาสที่เหตุการณ์วิกฤติอื่น ๆ อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้อีก

จากปัญหาของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย โดยผู้วิจัยทำการศึกษาค้นคว้าโครงสร้างโมเดลสมการโครงสร้าง ซึ่งเป็นเทคนิคทางสถิติที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย (Jindasak, 2022; Somanam, 2022; Chaisuwan, 2022) ซึ่งเป็นวิธีการทางสถิติที่สามารถใช้ในการยืนยันโครงสร้างของทฤษฎี ว่าสามารถนำไปใช้กับข้อมูลเชิงประจักษ์ได้จริงและที่สำคัญการ

วิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างเป็นวิธีการที่ผ่อนคลายข้อตกลงเบื้องต้น โดยยอมให้ความคลาดเคลื่อนของข้อมูลที่ได้จากการวัดตัวแปรสังเกตได้ แต่ละตัวแปรมีความสัมพันธ์กันได้ ทำให้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างมีความถูกต้องมากยิ่งขึ้นและสามารถใช้เป็นแนวทางในการนำไปปรับปรุงวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ให้สามารถแข่งขันและเติบโตอย่างยั่งยืนต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธีระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) โดยใช้วิธีแบบสังเกต และวิเคราะห์ผลด้วยโมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM) สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกด้วยแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ดังนี้

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

1. การวิจัยเรื่องรูปแบบโครงสร้างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยสรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย คือ

ปัจจัยความเป็นผู้ประกอบการเป็นตัวแปรที่ประยุกต์แนวคิดของนักวิชาการ ได้แก่ Lumpkin & Dess (1996); Jindasak (2022); Thanhakorn & Pasunon (2019); Petchuay et al. (2021) โดยตัวแปรปัจจัยความเป็นผู้ประกอบการ ประกอบด้วย ความคิดสร้างสรรค์หรือสร้างนวัตกรรม การยอมรับความเสี่ยง ความสามารถทางการตลาด และความมุ่งมั่นในการดำเนินงาน

ปัจจัยภายในเป็นตัวแปรที่ประยุกต์แนวคิดของนักวิชาการ ได้แก่ Miltenburg, (2001); Jindasak (2022); Somanam (2022); Allah (2020) โดยตัวแปรปัจจัยภายใน ประกอบด้วย ทำเลที่ตั้ง โครงสร้างและค่านิยม วัตถุประสงค์ ทักษะฝีมือแรงงาน และการวางแผนและควบคุมการผลิต

ปัจจัยภายนอกโดยทั่วไปเป็นตัวแปรที่ประยุกต์แนวคิดของนักวิชาการ ได้แก่ Jindasak (2022); Phlee (2017); Somanam (2022); Allah (2020) โดยตัวแปรปัจจัยภายนอก ประกอบด้วย การเมืองและกฎหมาย เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และเทคโนโลยี

ประสิทธิภาพการดำเนินงาน เป็นตัวแปรที่ประยุกต์แนวคิดของนักวิชาการ ได้แก่ Lee & Larry, 2002); Kothathana (2018); Sadoyu & Taisaeng (2023) Wiwatsunthornkul (2021) โดยตัวแปรการดำเนินงาน ประยุกต์มาจากตัวชี้วัดการประกอบการธุรกิจผ้า และชุดสำเร็จรูปประกอบด้วย การลดต้นทุนสินค้า คุณภาพสินค้า ผลการประกอบการ และความพึงพอใจของลูกค้า

จากตัวแปรความเป็นผู้ประกอบการ ความเป็นผู้ประกอบการ ปัจจัยภายนอก ปัจจัยภายใน และประสิทธิภาพการดำเนินงาน ตามกรอบแนวคิดในการวิจัยตามที่กล่าวมาแล้ว ปรากฏดังภาพประกอบ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1 (Figure 1)

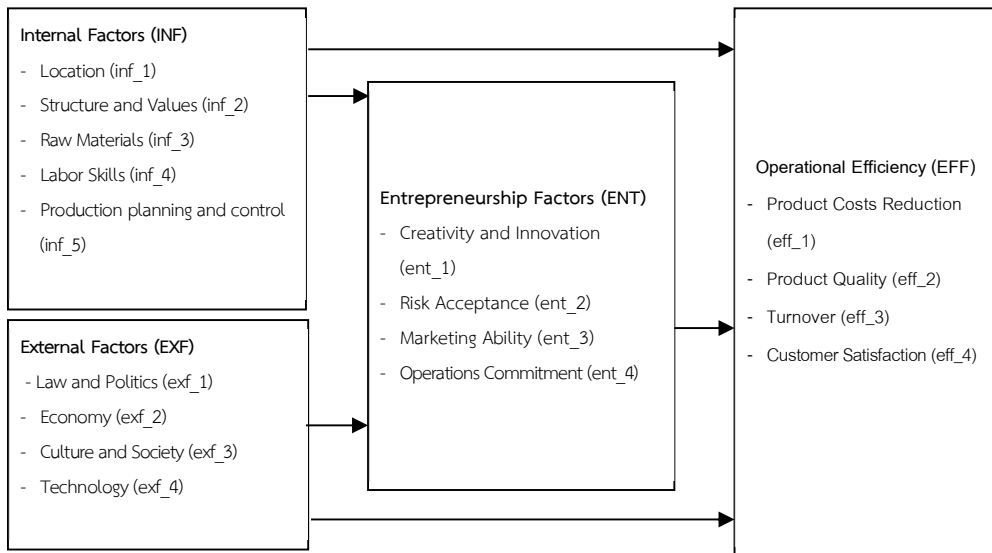

Figure 1 Conceptual framework for the study

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เจ้าของกิจการ ผู้บริหารหรือกรรมการวิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย จำนวน 816 คน (Songkhla, Pattani, Yala, Narathiwat Provincial Community Development Office, 2023) โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตามสัดส่วนประชากร ซึ่งขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมควรคือ 10-20 เท่าของตัวแปรสังเกต (Hair et al., 2010) โดยการวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรสังเกต ทั้งสิ้น 17 ตัวแปร ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างไว้ที่ 20 เท่าของตัวแปรสังเกตได้ ซึ่งขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ 340 ตัวอย่าง

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้แบบสังเกตเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลลักษณะคำถามปลายปิดให้ผู้ตอบแบบสังเกตเลือกตอบ และประเด็นสังเกตเป็นแบบปลายเปิดเพื่อรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

3.1 ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปประกอบด้วย ตำแหน่งหน้าที่ รูปแบบ/กลุ่มวิสาหกิจ ระยะเวลาในการประกอบกิจการ และประเภทผลิตภัณฑ์ รวมจำนวน 4 ข้อ

3.2 ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลที่ถามเกี่ยวกับแบบสังเกตเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ตามตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยความเป็นผู้ประกอบการ ปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก โดยตัวแปรสังเกตของตัวแปรอิสระได้แต่ละตัวจะมีคะแนนเต็ม 5 คะแนน จากการสังเกตข้อมูลหรือพฤติกรรมที่ได้กำหนดไว้

3.3 ส่วนที่ 3 เป็นข้อมูลแบบสังเกตเกี่ยวกับระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย โดยวัดจากตัวแปรสังเกตได้จำนวน 4 ตัวแปร แต่ละตัวจะมีคะแนนเต็ม 5 คะแนน จากการสังเกตข้อมูลหรือพฤติกรรมที่ได้กำหนดไว้

3.4 ส่วนที่ 4 เป็นข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสังเกตเกี่ยวกับการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย

4. การตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

4.1 การตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสังเกต (ค่า IOC: index of Item Objective Congruence)) โดยผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือจำนวน 5 ท่าน ผลการวิเคราะห์หาค่า IOC ของเครื่องมือวิจัยทุกข้อมีค่าอยู่ระหว่าง 0.60-1.00 แสดงว่าทุกข้อมีค่าความสอดคล้องเหมาะสมที่สามารถนำไปใช้ในงานวิจัยได้

4.2 ตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability: ค่า Cronbach Alpha α) โดยทดสอบ (Try Out) กับกลุ่มบุคคลที่มีคุณลักษณะหรือคุณสมบัติที่ใกล้เคียงหรือเหมือนกันกับกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 ชุด ผลการทดสอบเครื่องมือวิจัยมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.912

4.3 หาค่าความเที่ยงตรงขององค์ประกอบ (CR) เป็นค่าความเหมาะสมภายในชุดของชุดชี้วัดในแต่ละตัวแปรแฝง และ หาค่าความแปรปรวนเฉลี่ยของตัวแปรแฝงที่สกัดได้ (AVE) ของตัวแปรแฝงที่เป็นตัวแปรอิสระ โดยพบว่า

4.3.1 ตัวแปรแฝงปัจจัยความเป็นผู้ประกอบการ (ENP) มีค่าความเที่ยงตรงขององค์ประกอบ (CR) เท่ากับ 0.80 และค่าความแปรปรวนเฉลี่ยของตัวแปรแฝงที่สกัดได้ (AVE) เท่ากับ 0.502 มีความเหมาะสม

4.3.2 ตัวแปรแฝงปัจจัยภายใน (INF) มีค่าความเที่ยงตรงขององค์ประกอบ (CR) เท่ากับ 0.83 และค่าความแปรปรวนเฉลี่ยของตัวแปรแฝงที่สกัดได้ (AVE) เท่ากับ 0.504 มีความเหมาะสม

4.3.3 ตัวแปรแฝงปัจจัยภายนอก (EXT) มีค่าความเที่ยงตรงขององค์ประกอบ (CR) เท่ากับ 0.79 และค่าความแปรปรวนเฉลี่ยของตัวแปรแฝงที่สกัดได้ (AVE) เท่ากับ 0.501 มีความเหมาะสม

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการในห้วงเดือน กันยายน 2566 - มกราคม 2567 จำนวน 340 ราย ตอบกลับจำนวน 340 ราย คิดเป็นร้อยละ 100

6. การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics analysis) ซึ่งประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ (frequencies distribution) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (arithmetic mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสัมประสิทธิ์ความผันแปร (Coefficient of Variation: CV) และการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง

วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาโดยการพรรณนาใช้ความคิดเห็นจาก ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยที่ดำเนินกิจการมานานกว่า 10 ปี นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญองค์กรที่เกี่ยวข้อง จำนวน 9 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง

ผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง รูปแบบโครงสร้างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. การวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน

1.1 ลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง 340 คน พบว่า พบว่า ข้อมูลทั่วไปของกิจการในส่วนนี้ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลทั่วไป จำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ ตำแหน่งงาน กลุ่มวิสาหกิจ ระยะเวลาในการประกอบกิจการ และลักษณะกิจการของวิสาหกิจ ซึ่งผลการวิเคราะห์ ข้อมูลทั่วไปของกิจการ พบว่า ผู้ให้คำตอบส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกิจการ โดยเจ้าของกิจการ ให้คะแนนแบบสังเกต 192 คน คิดเป็นร้อยละ 56.47 รองลงมากคือกรรมการ 139 คน คิดเป็นร้อยละ 40.88 และผู้บริหาร 9 คนคิดเป็นร้อยละ 2.65 ตามลำดับ ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มวิสาหกิจขนาดย่อมที่เป็นวิสาหกิจชุมชน จำนวน 139 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 40.88 รองลงมากคือวิสาหกิจรายย่อย 136 คนคิดเป็นร้อยละ 40.00 และวิสาหกิจขนาดย่อม 65 คน คิดเป็นร้อยละ 19.12 ตามลำดับ มีระยะเวลาในการประกอบกิจการในวันที่ให้คะแนนในแบบการสังเกตมากที่สุดคือ 2-5 ปี จำนวน 130 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 38.23 รองมากคือ ระยะเวลาในการประกอบกิจการ 6-9 ปี จำนวน 111 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 32.65 ระยะเวลาในการประกอบกิจการ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 86 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 25.30 และระยะเวลาในการประกอบกิจการ 1 ปี จำนวน 13 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 3.82 ตามลำดับ และ เมื่อพิจารณาถึงลักษณะกิจการของวิสาหกิจ พบว่า วิสาหกิจแบบร้านค้าจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุดสำเร็จรูป เครื่องแต่งกาย ของใช้เครื่องประดับและของที่ระลึก จำนวน 147 แห่ง มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 43.24 ลำดับรองลงมาได้แก่ ร้านตัดชุดและเครื่องแต่งกายและผลิตของใช้และเครื่องประดับ จำนวน 72 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 21.17 โดยมีลักษณะกิจการของวิสาหกิจน้อยสุดและใกล้เคียงกัน ได้แก่ แหล่งผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ประเภทผ้าและ ร้านผลิตและจำหน่าย ผลิตภัณฑ์รวม ครบวงจร (แปรรูปจากผ้า) จำนวน 61 คิดเป็นร้อยละ 17.94 แห่ง และ 60 แห่งคิดเป็นร้อยละ 17.65 ตามลำดับ

1.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลกับประสิทธิภาพการดำเนินงาน จำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ ปัจจัยความเป็นผู้ประกอบการ ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก พบว่าภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =4.27,

S.D.=0.24) โดยมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของของตัวแปรสังเกตได้ ทั้งหมดอยู่ระหว่าง 3.93-4.38 หมายถึง กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ในภาพรวม อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

1.3 ประสิทธิภาพการดำเนินงานวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ในส่วนนี้ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของ ประสิทธิภาพการดำเนินงานจำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ การลดต้นทุนสินค้า คุณภาพสินค้า ผลประกอบการ และความพึงพอใจของลูกค้า ซึ่งผลการวิเคราะห์ ประสิทธิภาพการดำเนินงาน พบว่า ภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.90$, S.D. 0.44) โดยมีคะแนนเฉลี่ยของของ ตัวแปรสังเกตได้ ทั้งหมดอยู่ระหว่าง 3.610-4.045 หมายถึง กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัย ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก

2. การวิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน

2.1 การทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรแฝง ปัจจัยความเป็นผู้ประกอบการ (ENT) 15 ตัวแปร ปัจจัยภายใน (INF) 18 ตัวแปร และปัจจัยภายนอก (EXF) 14 ตัวแปร รวม 47 ตัวแปร ผลการ ตรวจสอบความเหมาะสมของข้อมูล ดังตารางที่ 1 (Table 1) ดังนี้

Table 1 Results of Kaiser Meyer Olkin (KMO) and Bartlett's Test variables

	ENT	INF	EXF
Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy	0.819	0.849	0.635
Bartlett's Test of Sphericity Approx. Chi-Square	503.843	942.673	341.418
df	105	153	91
p-value	0.000	0.000	0.000

ตารางที่ 1 (Table 1) พบว่า ค่า KMO อยู่ระหว่าง 0.635 - 0.849 มีค่าใกล้ 1 จึงสรุปได้ว่า ตัวแปรแฝงทุกปัจจัย มีความสัมพันธ์กัน นอกจากนี้ Bartlett's Test ซึ่งใช้การแจกแจงแบบ Chi-Square ได้ค่า Chi-Square อยู่ระหว่าง 341.418-942.673 และ p-value = 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่า ยอมรับ H_1 หมายถึงตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมด มีความสัมพันธ์กัน

2.2 วิเคราะห์องค์ประกอบของของตัวแปรแฝง การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) ผลการวิเคราะห์ ดังตารางที่ 2-4 (Table 2-4)

Table 2 The rotated component matrix of the entrepreneurial latent variable (ENT)

Observable Variables	Composition of Entrepreneurial Latent Variable (ENT)			
	1	2	3	4
1. ent_11	.698	-	-	-
2. ent_12	.523	-	-	-
3. ent_13	.479	-	-	-
4. ent_14	.423	-	-	-
5. ent_21	-	.674	-	-
6. ent_22	-	.593	-	-
7. ent_23	-	.516	-	-
8. ent_24	-	.483	-	-
9. ent_31	-	-	.643	-
10. ent_32	-	-	.627	-
11. ent_33	-	-	.403	-
12. ent_34	-	-	.316	-
13. ent_41	-	-	-	.769
14. ent_42	-	-	-	.551
15. ent_43	-	-	-	.482
Eigen Values	1.786	1.766	1.649	1.548
Percent Variance	36.289	31.496	27.284	26.054
Cumulative Percentage of Variance	36.289	59.841	66.817	89.716

Table 3 Rotated component matrix of internal factor latent variable (INF)

Observable Variables	Composition of Internal Factor Latent Variable (INF)				
	1	2	3	4	5
1. inf_11	.722	-	-	-	-
2. inf_12	.659	-	-	-	-
3. inf_13	.638	-	-	-	-
4. inf_14	.635	-	-	-	-
5. inf_15	.620	-	-	-	-
6. inf_21	-	.397	-	-	-
7. inf_22	-	.685	-	-	-
8. inf_23	-	.668	-	-	-
9. inf_31	-	-	.648	-	-
10. inf_32	-	-	.634	-	-
11. inf_33	-	-	.526	-	-
12. inf_41	-	-	-	.660	-

Table 3 Rotated component matrix of internal factor latent variable (INF) (cont.)

Observable Variables	Composition of Internal Factor Latent Variable (INF)				
	1	2	3	4	5
13. inf_42	-	-	-	.610	-
14. inf_43	-	-	-	.577	-
15. inf_51	-	-	-	-	.704
16. inf_52	-	-	-	-	.524
17. inf_53	-	-	-	-	.510
18. inf_54	-	-	-	-	.466
Eigen Values	4.157	1.258	1.162	1.085	1.040
Percent Variance	45.080	29.793	28.633	28.135	26.702
Cumulative Percentage of Variance	45.080	24.873	46.578	58.641	69.815

Table 4 Rotated Component Matrix of external factor latent variable (EXF)

Observable Variables	Composition of External Factor Latent Variable (EXF)			
	1	2	3	4
1. exf_11	.621	-	-	-
2. exf_12	.525	-	-	-
3. exf_13	.305	-	-	-
4. exf_21	-	.689	-	-
5. exf_22	-	.599	-	-
6. exf_23	-	.562	-	-
7. exf_24	-	.548	-	-
8. exf_31	-	-	.663	-
9. exf_32	-	-	.593	-
10. exf_33	-	-	.513	-
11. exf_34	-	-	.497	-
12. exf_41	-	-	-	.728
13. exf_42	-	-	-	.515
14. exf_43	-	-	-	.408
Eigen Values	2.250	1.445	1.235	1.156
Percent Variance	39.742	34.081	29.504	24.589
Cumulative Percentage of Variance	39.742	48.759	59.435	67.476

จากตารางที่ 2-4 (Table 2-4) วิเคราะห์องค์ประกอบของของตัวแปรแฝง ความเป็นผู้ประกอบการ (ENT) 15 ตัวแปร ปัจจัยภายใน (INF) 18 ตัวแปร และปัจจัยภายนอก (EXF) 14 ตัวแปร รวม 47 ตัวแปร ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) เพื่อจัดหมวดหมู่ตัวแปรใหม่ได้องค์ประกอบ ดังนี้

ตัวแปรความเป็นผู้ประกอบการ (ENT) จัดหมวดหมู่ตัวแปรใหม่ได้องค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ความคิดสร้างสรรค์และการสร้างนวัตกรรม (ent_1) การยอมรับความเสี่ยง (ent_2) ความสามารถทางการตลาด (ent_3) และความมุ่งมั่นในการดำเนินงานของความเป็นผู้ประกอบการ (ent_4)

ตัวแปรปัจจัยภายใน (INF) จัดหมวดหมู่ตัวแปรใหม่ได้องค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ท่าเลที่ตั้ง (inf_1) โครงสร้างและค่านิยม (inf_2) วัตถุดิบ (inf_3) ทักษะฝีมือแรงงาน (inf_4) และการวางแผนและควบคุมการผลิต (inf_5)

ตัวแปรปัจจัยภายนอก (EXF) จัดหมวดหมู่ตัวแปรใหม่ได้องค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การเมืองและกฎหมาย (exf_1) เศรษฐกิจ (exf_2) สังคมและวัฒนธรรม (exf_3) และเทคโนโลยี (exf_4)

2.3 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของมาตรวัดตัวแปรแฝง (ตัวแปรเก่า) ความเป็นผู้ประกอบการ (ENT) ปัจจัยภายใน (INF) และปัจจัยภายนอก (EXF) ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) ผลการตรวจสอบ ดังภาพที่ 3 (Figure 3) ดังนี้

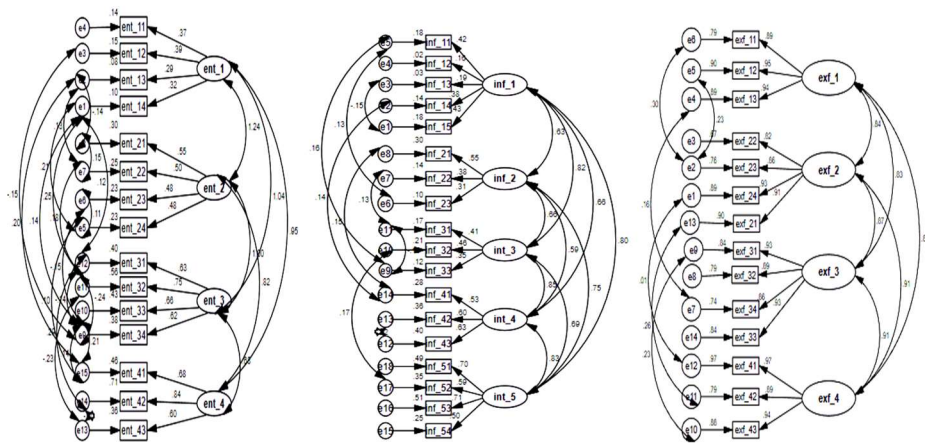

Figure 3 Results of examining the confirmatory factor analysis.

จากภาพที่ 3 (Figure 3) ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของมาตรวัดตัวแปรแฝง ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) พบว่าดัชนีมีความสอดคล้องหลังมีการปรับโมเดลมาตรวัดตามคำแนะนำของโปรแกรม พบว่า มีความสอดคล้องกลมกลืน ดังนี้

ปัจจัยความเป็นผู้ประกอบการ (ENT) พบว่า ดัชนีมีความสอดคล้องได้ค่า Chi-Square = 87.679, Chi-Square/df = 1.370, df = 64, P = 0.026, GFI = 0.981, CFI = 0.990, RMR = 0.009, RMSEA = 0.025, NFI = 0.964

ปัจจัยภายใน (INF) พบว่า ดัชนีมีความสอดคล้องได้ค่า Chi-Square = 109.579, Chi-Square/df = 0.945, df = 116, P = 0.650, GFI = 0.965, CFI = 1.000, RMR = 0.019, RMSEA = 0.000, NFI = 0.886

ปัจจัยภายนอก (EXF) พบว่า ดัชนีมีความสอดคล้องได้ค่า Chi-Square = 89.713, Chi-Square/df = 1.319, df = 68, P = 0.04, GFI = 0.964, CFI = 0.915, RMR = 0.026, RMSEA = 0.031, NFI = 0.741

2.4 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของมาตรวัดตัวแปรแฝง(ตัวแปรใหม่) ความเป็นผู้ประกอบการ (ENT) ปัจจัยภายใน (INF) และปัจจัยภายนอก (EXF) ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) ผลการตรวจสอบ ดังภาพที่ 4 (Figure 4) ดังนี้

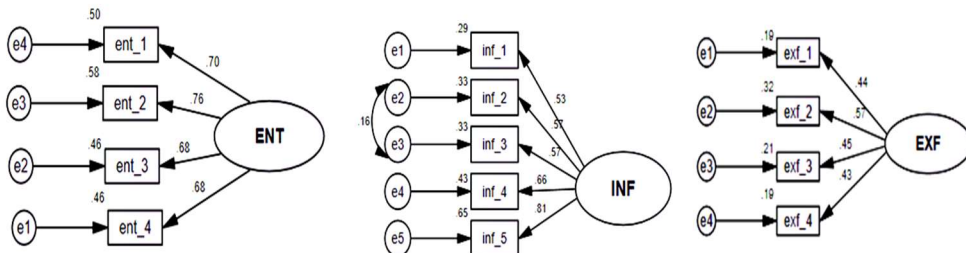

Figure 4 Results of the structural validity examination of Variable

จากภาพที่ 4 (Figure 4) การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของมาตรวัดตัวแปรแฝง (ตัวแปรใหม่) ดังนี้

ปัจจัยความเป็นผู้ประกอบการ (ENT) พบว่า มีค่าดัชนี Chi-Square = 1.815, Chi-Square/df = .908, df = 2, p-value = 0.403, GFI = 0.997, CFI = 1.00, RMR = 0.001, RMSEA = 0.000, NFI = 0.995 แสดงว่าโมเดลมาตรวัดของตัวแปรความเป็นผู้ประกอบการ (ENT) มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากที่สุด

ปัจจัยภายใน (INF) พบว่า มีค่าดัชนี Chi-Square = 2.972, Chi-Square/df = 0.743, df = 4, p-value = 0.562, GFI = 0.997, CFI = 1.000, RMR = 0.002, RMSEA = 0.000, NFI = 0.993 แสดงว่าโมเดลมาตรวัดของตัวแปรปัจจัยภายใน (INF) มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากที่สุด

ปัจจัยภายนอก (EXF) พบว่า มีค่าดัชนี Chi-Square = 5.721, Chi-Square/df = 1.907, df = 3, p-value = 0.126, GFI = 0.992, CFI = 0.968, RMR = 0.004, RMSEA = 0.052, NFI = 0.964

= 0.937 แสดงว่าโมเดลมาตรวัดของตัวแปรปัจจัยภายนอก (EXF) มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากที่สุด

3. การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน
วิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย

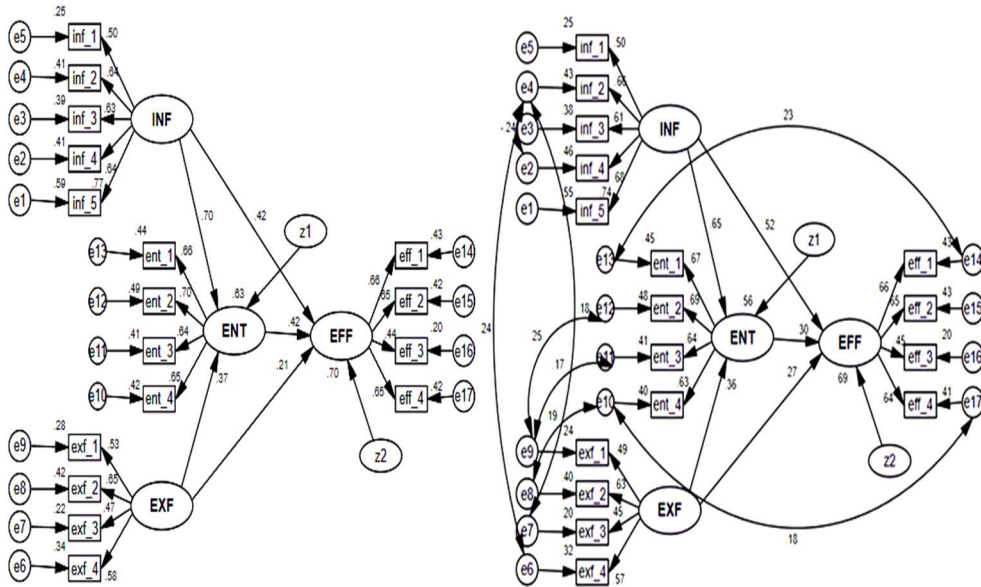

Figure 5 Preliminary results of structural equation modeling analysis

ภาพที่ 5 (Figure 5) การวิเคราะห์เบื้องต้น โมเดลสมการโครงสร้าง ประกอบด้วย ตัวแปรแฝง 3 ตัวแปรที่เป็นตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยภายใน (INF) ปัจจัยภายนอก (EXF) และความเป็นผู้ประกอบการ (ENT) และตัวแปรแฝงที่เป็นตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพการทำงาน (EFF) ซึ่งในการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM) ได้ค่าดัชนีดังนี้ Chi-Square = 858.674, Chi-Square/df = 7.532, df = 14, p-value = 0.000, GFI = 0.883, CFI = 0.779, RMR = 0.021, RMSEA = 0.104, NFI = 0.777 จากโมเดลสมการโครงสร้างข้างต้น โมเดลยังไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จึงปรับโมเดลตามคำแนะนำของโปรแกรม จำนวน 8 ครั้ง ผลผลการวิเคราะห์รูปแบบโครงสร้าง หลังปรับโมเดล ได้โมเดล ประกอบด้วย ตัวแปรแฝง 3 ตัวแปรที่เป็นตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยภายใน (INF) ปัจจัยภายนอก (EXF) และความเป็นผู้ประกอบการ (ENT) และตัวแปรแฝงที่เป็นตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพการทำงาน (EFF) ซึ่งในการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM) ได้ค่าดัชนีดังนี้ Chi-Square = 7.554, Chi-Square/df = 1.511, df = 5, P = 0.183, CFI = 0.995, RMR = 0.028, GFI = 0.978, RMSEA = 0.034 ทั้งนี้เมื่อพิจารณาสถิติค่า t (C.R.) ของค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Regression Weights) ของชุดตัวแปรสังเกตได้ต่อตัวแปรแฝงใน

แต่ละชุดแล้ว พบว่าตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกตัว ทั้งนี้ได้โมเดลสมการโครงสร้าง ดังนี้

$$EFF = 0.521INF + 0.30ENT + 0.27EXF + 0.69 \quad (1)$$

4. ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

จากข้อมูลการสัมภาษณ์ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในเขตพื้นที่ในเขตจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประกอบด้วยปัจจัยหลัก 3 ปัจจัยที่สนับสนุนผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างของการวิจัย ดังนี้

4.1 ปัจจัยความเป็นผู้ประกอบการ ประกอบด้วยปัจจัยสังเกตได้ ได้แก่ เป็นผู้มีความรู้ในอาชีพ มีความริเริ่ม เป็นผู้นำกล้าตัดสินใจ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความรู้ทางการตลาด ติดตามสถานการณ์ที่ส่งผลต่อธุรกิจ แสวงหาลูกค้า พิจารณาการตลาด มีนวัตกรรม สามารถออกแบบสินค้าลายผ้าแบบใหม่ๆ และกล้าเสี่ยงการตกลงผลิตสินค้าให้ทันกระแส โดยปัจจัยเหล่านั้นมีผลต่อการดำเนินงาน ดังนี้ ผู้ประกอบการเป็นผู้ตัดสินใจทุกอย่างในการนำพากิจการ จะอาศัยข้อมูลที่ตัวเองมีตัดสินใจในการลงทุน ดำเนินการกิจการไปตามทิศทางที่ต้องการ ความรู้ในการประกอบการจะสามารถช่วยให้ดำเนินกิจการภายใต้หลักการความเป็นไปได้ที่ถูกต้องเหมาะสม

4.2 ปัจจัยภายใน ประกอบด้วยปัจจัยสังเกตได้ ได้แก่ ทุน ทักษะฝีมือแรงงานความสามารถของพนักงานขาย การกำหนดราคาสินค้า เครือข่ายผู้ประกอบการและเครือข่ายผู้บริโภค ทำเลที่ตั้งโครงสร้างกิจการที่ชัดเจนแบ่งอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ พัฒนาขั้นตอนการดำเนินงาน ความสามารถในการผลิตและควบคุมคุณภาพสินค้า และการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ โดยปัจจัยเหล่านั้นมีผลต่อการดำเนินงาน ดังนี้ ทำเลที่ตั้งที่ดี เหมาะสมจะทำให้ลูกค้าเข้าถึงสินค้าและบริการได้ง่ายที่ โครงสร้างองค์กรและอำนาจหน้าที่จะทำให้มีความชัดเจนในการทำงาน การตัดสินใจและลดต้นทุนสินค้าแบ่งมอบหน้าที่ความรับผิดชอบ จะทำให้องค์กรมีความมั่นคง

4.3 ปัจจัยภายนอก ประกอบด้วยปัจจัยสังเกตได้ ได้แก่ กระแสนิยม ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รายได้ของราษฎรในท้องถิ่น สถานการณ์ทางการเมือง เครื่องจักร การใช้เทคโนโลยี การสนับสนุนของทางราชการ นโยบายรัฐบาล เทศกาลและวิถีชีวิตของคนในชุมชน โดยปัจจัยเหล่านั้นมีผลต่อการดำเนินงาน ดังนี้ นโยบายรัฐบาล เศรษฐกิจและการเมืองในภาพรวมส่งผลต่อความเป็นอยู่ของประชาชนและมีผลต่อการใช้จ่ายในการเลือกซื้อสินค้า สถานการณ์ด้านสังคมจะเป็นตัวผลักดันอำนาจการซื้อขายในชุมชนสินค้าตามกระแสนิยมช่วยกระตุ้นยอดขาย เทศกาลจะทำให้มีปริมาณการบริโภคสินค้ามากขึ้น ปัจจัยนี้เป็นหลักความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวแปรในการประกอบอาชีพในเรื่องเวลาสถานที่ เทคโนโลยีการผลิต การตลาด และการขายเป็นทางเลือกใหม่ในการค้าขาย และเครื่องจักรกลสมัยใหม่เป็นตัวเปลี่ยนแปลงรูปแบบการผลิตสินค้าให้ได้มาตรฐานมีคุณภาพและทันต่อความต้องการ

อภิปรายผล

1. สมมติฐานที่ 1 ความเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงและเป็นบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยความเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงและเป็นบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Permchat et al. (2018) และ Somanam (2022) และไม่สอดคล้องกับ Jindasak (2022)

2. สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยภายในมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยภายในมีอิทธิพลทางตรงและเป็นบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในเขตพื้นที่ฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยปัจจัยภายในมีอิทธิพลทางตรงและเป็นบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Lorsunni (2019), Pannarai (2022), และ Jindasak (2022)

3. สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยภายนอกมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยภายนอกมีอิทธิพลทางตรงและเป็นบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในเขตพื้นที่ฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยปัจจัยภายนอกมีอิทธิพลทางตรงและเป็นบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับ Phlee (2017), Somanam (2022) และ Jindasak (2022)

สรุปผลวิจัย

สรุปผลการวิจัย การศึกษา โมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย พบว่า ปัจจัยภายใน ปัจจัยความเป็นผู้ประกอบการและปัจจัยภายนอก มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานตามลำดับ และได้โมเดลสมการโครงสร้าง โดยได้นำไปประยุกต์ใช้ในร้านห้องเสื้อนิชา อำเภोजะนะ จังหวัดสงขลา ส่งผลให้การดำเนินกิจการมีผลประกอบการในทิศทางที่ดีขึ้น สามารถใช้เป็นแนวทางในการนำไปปรับปรุงวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ให้สามารถแข่งขันและเติบโตอย่างยั่งยืนต่อไป

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย พบว่า โมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ทุกด้าน ดังนั้น ผู้ประกอบการควรนำแบบจำลองไปปฏิบัติจริง หรือใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำการศึกษาเจาะลึกขยายผลในแต่ละตัวแปรเพื่อนำไปสู่การพัฒนาตัวแปรหรือปัจจัยต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพและองค์ความรู้เพิ่มมากยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย นักวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญองค์กรที่เกี่ยวข้อง ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและให้คำแนะนำที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยในครั้งนี้ ได้คล่องตัวดีตลอดมา

เอกสารอ้างอิง

- Allah D. Structure equation modelling of factors affecting export performance of Raw Woven Fabric Manufacturing Sector of Pakistan. USA: The Mattingley; 2020.
- Hair JF, Black WC, Babin BJ, Anderson RE. Multivariate data analysis (7th ed.). Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall; 2010.
- Jindasak C. Structural model affecting the management efficiency of tuna exporting industry in Thailand. Doctor of Philosophy Thesis, Academic Field: Industrial Technology Management, Faculty of Technology, Industry, Muban Chombueng Rajabhat University; 2022.
- Kerdphon A. Dialogue process for peace Bangkok. B. Magic and Pixel Works Studio Co., Ltd; 2019.
- Kothathana T. Relationship between risk management efficiency and operating results. Carrying out a balanced operation of small and medium sized enterprises in Bangkok. Industrial Technology Journal 2018;14(3):106-115.
- Lee KJ, Larry RP. Operations management, processes and value chains. New Delhi: Pearson Education; 2002.
- Leopairot K, Thamsathitdet P. Action plan for promoting small and medium sized enterprises. Sectors of the textile and clothing industry. Office of Small and Medium Enterprises Promotion; 2022.
- Lorsunni M. Increasing productivity in a canned tuna processing factory. Master of Engineering Thesis in Engineering Management Graduate School Siam University; 2019.
- Lumpkin GT, Dess GG. Clarifying the entrepreneurial orientation construct and linking it to performance. Academy of Management Review 1996;21(1):138-149.
- Miltenburg J. Computation complexity of algorithms for MRP and JIT production planning problems in enterprise resource planning system. Journal of Production Planning & Control 2001;12(2):198-209.

- Pannarai T. Factors affecting the work efficiency of personnel. Provincial administrative organization songkhla. Master of Public Administration Thesis. Department of Public Administration Prince of Songkla University; 2022.
- Permchat N, Kerdpitak C, Busaba K. Business operations model of community enterprises. Agricultural products to raise commercial quality. Muban Chom Bueng Rajabhat University Research Journal Humanities and Social Sciences 2018;6(2):21-22.
- Petchuay P, Pajit P, Rodsisen R. Characteristics of entrepreneurs that affect the success in management of small and medium sized enterprises. A case study of the oil palm industry in Surat Thani Province. Journal Management Science 2021;8(1):107-122.
- Phlee M. External environment and expectations of border entrepreneurs: a case study of Tak Bai district, Narathiwat province. Master of Business Administration Degree Department of Business Administration, Graduate School, Yala Rajabhat University; 2017.
- Sadoyu S. and Taisaeng S. Factors in work performance that affect efficiency in Work performance of employees of Elek and Eltech (Thailand) Co., Ltd. Pathum Thani Province. Journal of Management Science Review 2022;24(2).
- Somanam N. Structural equation modeling of factors affecting the operation of the orchid industry for export in the lower central region of Thailand. Doctor of Philosophy Degree, Field of Study: Management Industrial Technology, Faculty of Industrial Technology, Muban Chom Bueng Rajabhat University; 2022.
- Songkhla, Pattani, Yala, Narathiwat Provincial Community Development Office, Number of Thai fabric product businesses, Department of Community Development Ministry of Interior; 2023.
- Thanhakorn T, Pasunon P. Factors of success in business operations. Small and medium enterprises (SMEs) in Hat Yai District, Songkhla Province. Journal of Management Science 2019;9(1):109-110.
- Wiwatsunthornkul T. Business plan for producing sportswear and digitally screened shirts as an Original Equipment Manufacturer (OEM). Business Plan for Producing OEM Sport Shirts and Screen. Independent research is part of the course study. Master of Management Entrepreneurship, Bangkok University; 2021.